

עת"א 32500/08/14 - שומי איסקוב (עציר), נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

08 ספטמבר 2014

עת"א 32500-08-14 איסקוב(עציר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

שומי איסקוב (עציר), ת"ז 016878910

העותר

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו, כפי שנוסחה, היא להקל בתנאי כליאתו של העותר, אשר למעשה עצור כעת עד תום ההליכים, זאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום בת"פ 47962-02-14, והוא נעצר במסגרת תיק מ"ת 47963-02-14. העותר טוען כי עם מעצרו הוא סווג כאסיר הפרדה. בהמשך, ועל רקע מידעים מודיעיניים, הוא מוגדר כעצור התרעה, ולכן בכל יציאה מתאו הוא נאזק בידיו וברגליו. בקשתו היא לשנות את סיווגו הנ"ל ולהקל בתנאי מעצרו.

שב"ס הבהיר כי העותר אינו מוגדר כאסיר הפרדה, והוא שוהה בתא ביחד עם אחרים. הגדרתו היא כעצור התרעה, וזאת על רקע מידעים בדבר סכסוכים שיש לעותר עם עצורים ואסירים שונים. יצוין לעניין זה כי מדובר בעותר אשר על פי מידעי המשטרה, הוא ראש כנופיית פשע באזור הקריות. בעבר כבר ריצה מאסרים. לבית המשפט הוגשו מידעים רבים בעניינו של העותר, רובם ככולם עדכניים מהעת האחרונה, לרבות מהשבועות האחרונים. ניתן ללמוד מהמידעים הנ"ל כי לעותר אכן סכסוכים וקשרים עברייניים עם גורמים שונים ומגוונים במתקן הכליאה בו הוא מוחזק וכן במתקני כליאה אחרים. כפועל יוצא מהאמור במידעים, קיים סיכון מכל אפשרות של מפגש, ולו אקראי, בין העותר לאחרים. סיכון זה הוא שעומד בבסיס החלטות שב"ס להגדיר את העותר כאסיר התרעה, באופן שימנע אפשרות של חיכוך בינו ובין אחרים.

יודגש לעניין זה, כי המידעים שהוצגו לעיוני מצביעים הן על אפשרות של פגיעה בעותר, הן על רצונו של העותר לפגוע באחרים והן על מערכת אחרת של קשרים עברייניים בין העותר לבין גורמים שונים בבית המעצר שבו הוא שוהה ובבתי כלא אחרים, קשרים שמטרתם להמשיך ולפתח תשתית עבריינית גם בתחומי הכלא.

בנסיבות אלו, החלטות שב"ס המגבילות את תנועותיו של העותר גם בתחום הכלא, ומשיקולי ביטחון, הן החלטות סבירות וענייניות, ולא מצאתי עילה להתערב בהן.

נזכיר לעניין זה, כי חובתו של שב"ס, מעבר להגנה על הציבור מפני הכלואים, היא גם להגן על האסירים והעצירים מפני ניסיונות פגיעה בהם ובאחרים. בנסיבותיו של עותר זה, ההחלטות שהתקבלו הן פועל יוצא של חובת שב"ס לשמור על ביטחון הכלואים. ריבוי האיומים וההתרעות בעניינו של העותר, על בסיס המידעים הרבים שהובאו לעיוני, מצדיקה את סיווגו כעצור התרעה ואת נקיטת אמצעי הביטחון. לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטות שב"ס כפי שהתקבלו על בסיס כל אותם מידעים ובהתאם לסמכויותיו וחובותיו של שב"ס.

אשר על כן, העתירה נדחית.

עם זאת יודגש, כי ככל שהדבר יתאפשר, יש לבחון כל אפשרות להחזיק את העותר בתנאי כליאה כאלו שיאפשרו את נידודו בתוך הכלא תוך שימוש מינימלי באזיקים, ורק כאשר הדבר חיוני לשמירה על ביטחון העותר והאחרים הסובבים אותו.

יש לשלוח פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, י"ג אלול תשע"ד,
08 ספטמבר 2014, בהעדר
הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא